

“หนี้สินของพนักงาน จากเรื่องส่วนตัวกลายเป็นปัญหาใหญ่ขององค์กร”

วิโรจน์ ลักขณาอดิศร

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคลและพนักงานองค์กร
บริษัท ซีอีเอ็มเคเอ็น จำกัด (มหาชน)

ฉบับ นี้ขอเขียนอะไรหลายๆ แต่เป็นปัญหาโลกแตกร่วมกันของหลายๆ บริษัท นั่นก็คือวันๆ หนึ่ง HR ต้องคอยรับจดหมายจากสำนักทนายความ หรือไม่ก็ธนาคาร หรือสถาบันการเงินต่างๆ เพื่อทวงหนี้ที่พนักงานไปขอกู้เขาเอาไว้ แล้วไม่ยอมใช้คืน วันๆ หนึ่ง HR ต้องคอยรับโทรศัพท์ตามหนี้ให้กับพนักงาน คอยตอบคำถามซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนไม่เป็นอันทำงาน แรกๆ HR ส่วนใหญ่มักจะคิดว่าเรื่องที่พนักงานไปเบียดหนี้เขานี้เป็นเรื่องส่วนตัวของพนักงาน ไม่ต้องเอามาคิดช่วยแก้ไขให้ปวดหัว แต่หารู้ไม่ว่าปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัวของพนักงานนี่ล่ะครับ ที่เป็นต้นเหตุที่ทำให้ *“พนักงานที่เคยเป็นพนักงานที่ดี (เอาว่าอย่างน้อยก็ไม่ใช้คนเลว คนชั่วอะไร) ต้องหันมาทุจริต ยกยอกทรัพย์บริษัท เพื่อเอาเงินไปหมุนจ่ายเจ้าหนี้ที่คอยตามทวงซ้ำ ทวงเย็น”* ตอนนีปัญหาหนี้สินของพนักงานทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่บริษัท จะเพิกเฉยไม่ได้แล้วครับ

เราเชื่อกันไหมครับว่าเรื่อง *“เงิน”* นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากๆ ที่ครูไม่เคยสอน บางทีครูเองก็ยังไม่เป็นจนติดหนี้ติดสินสภกรณหัวโตก็มีไม่น้อย หรือแม้แต่พ่อแม่เองบางทีก็ลืมสอนลูก หรือไม่ก็สอนแบบผ่านๆ ไม่ได้ให้ความสำคัญอะไรมันมาก ทั้งๆ ที่ตั้งแต่มนุษย์คน

หนึ่งจำความได้ จนวันที่ต้องตายจากโลกนี้ไป กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละวันล้วนมีความสัมพันธ์กับ *“เงิน”* ทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นจับจ่ายใช้สอย การซื้อสินค้าต่างๆ การลงทุน การทำธุรกรรมต่างๆ ผ่านธนาคาร ฯลฯ คนบางคนสามารถเรียนรู้การใช้เงินได้ด้วยตนเองได้ครับ แต่ก็มีอีกส่วนหนึ่ง (ผมเชื่อว่าเป็นส่วนใหญ่) ยังไม่เข้าใจวิธีการใช้เงินอย่างถูกวิธี หรือไม่เคยจะใส่ใจ หรือให้ความสนใจกับการใช้เงินอย่างถูกวิธีด้วยซ้ำ พอคนเหล่านี้เข้ามาในระบบการทำงาน เริ่มหาเงินเป็น เริ่มมีเงินเดือนก้อนแรก แต่พวกเขาเหล่านี้ใช้เงินไม่เป็น พอเงินนานวันเข้าปัญหาก็ค่อยๆ เกิดขึ้นเรื่อยๆ จากปัญหาส่วนตัว ก็ลุกลามบานปลายกลายเป็นปัญหาระดับองค์กรในที่สุด ต่อให้ไม่มีการทุจริตภายใน แต่หลายๆ องค์กรก็มีปัญหาที่พนักงานที่ทำงานเป็นแล้ว ทำงานได้

คล่องแคล่วแล้ว อยู่ดี ๆ ก็ต้องมาลาออกเพราะต้องหนีหนี้หลักเจ้าหนี้ ผมแนะนำว่าบริษัท หรือองค์กรไหนที่ประสบกับปัญหาพนักงานเป็นหนี้สินล้นพ้นตัว จนส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของบริษัท HR เองคงจะนิ่งเฉยไม่ได้แล้วละครับ อย่างน้อยก็คงต้องพิจารณามาตรการออกมา 2 มาตรการในเบื้องต้นก่อน คือ

มาตรการที่ 1: มาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพนักงานที่มีปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัว เพื่อให้พนักงานสามารถปลดหนี้ปลดสินกลับมาใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้เหมือนเดิม สามารถตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถได้อย่างสบายใจ ไม่ต้องผวาทุกครั้งทีโทรศัพท์ทัก

มาตรการที่ 2: มาตรการปลูกฝังให้พนักงานใหม่ๆ พนักงานรุ่นน้องๆ ที่ยังไม่มีปัญหา ตลอดจนพนักงานที่สามารถรอดพ้นวิกฤติแห่งชีวิตได้แล้ว มีความรู้ความเข้าใจทางการเงินที่ถูกต้อง มีทักษะการบริการการเงินที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้ชีวิตมีคุณภาพอย่างยั่งยืนได้

อย่าหาว่าผมเอามาพร่ำท้าวมาขายสวนเลยนะครับ หรือเล่านอกเรื่อง HR ผมว่ายังไงมันก็เป็นปัญหาที่ HR มองข้ามคิดว่าอะไรไม่ใช่ไม่ได้ครับ เชื้อใหม่ครับว่าคนทุกคนรู้จักเงินครับ แต่ไม่เข้าใจว่าเงินมีหน้าที่อะไรบ้าง ซึ่งแนวคิดของผมนั้นมองว่า เงินนั้นมีหน้าที่อยู่ทั้งสิ้น 4 หน้าที่ครับ คือ

หน้าที่ที่ 1: ใช้จ่ายซื้อสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เงินก็ต้องมีไว้ใช้สิครับ ใช่แล้ว! เคยเห็นข่าวไหมครับว่ามีพ่อแม่วันๆ เก็บแต่เงิน ชี้เหนียว แทนที่จะเอาเงินมาซื้อของเพื่อทำให้คุณภาพของตนเองดีขึ้นตามสมควร ก็ไม่ได้ซื้อ ไม่ได้หา สุดท้าย

นอนตายในกระท่อม ญาติไปเจอเงินเป็นล้าน อันนี้ก็ไม่ใช่ครับ ผมถือว่าใช้เงินไม่เป็น

หน้าที่ที่ 2: ใช้รองรับกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันที่เกิดขึ้นกับตนเองและคนที่เรารัก เราจะไปรู้หรือครับว่าอยู่ดี ๆ เราจะมีโรคภัยไข้เจ็บอะไรมาเบียดเบียน หรือเปล่า หรืออาจจะต้องประสบกับอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์อะไรที่ต้องใช้เงินมาเยียวยา แก้ไขปัญหา หรือทุเลาปัญหาหรือไม่ “เงินเก็บ” เท่านั้นละครับที่จะเป็นที่พึ่งให้กับเราได้

หน้าที่ที่ 3: ใช้ลงทุนเมื่อมีโอกาส คนเรามักเห็นไม่งามยามชวามบั้นทั้งนั้นละครับ ผมเชื่อว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ก็อยากจะทำรวยหรือไม่ก็มีเงินไว้ใช้ไม่ขาดมือ แต่เมื่อมีโอกาสงามๆ ในการลงทุนเข้ามา ตนเองดันไม่มีเงินลงทุนเสียอีก บางคนถึงขั้นยอมเสี่ยงไปกู้ยืมเงินมาลงทุนเสียวะครับ แต่กฎของโลกใบนี้ก็คือ High risk high return ครับ อะไรที่ผลตอบแทนสูงมาก สิ่งนั้นก็ย่อมมีความเสี่ยงมากตามไปด้วยเป็นเงาตามตัว ถ้าไปกู้เขามาลงทุนเสียหมด ถ้าเจ๊งขึ้นมาชีวิตก็ย่อยยับสิครับ แต่ถ้าเราเงินส่วนตัวมาส่วนหนึ่ง ถ้าไม่พอก็กู้เขาสวนหนึ่ง มันก็ทำให้สัดส่วนหนี้สินต่อทุนไม่สูงนัก ต้นทุนเงินทุนก็ไม่แพงมาก ธุรกิจ หรือการลงทุนนั้นๆ ก็มีระดับความเสี่ยงที่ต่ำลง ความกดดันต่างๆ ก็ลดลง

หน้าที่ที่ 4: ใช้เป็นทุนรอนให้คนในรุ่นถัดไป บางคนชอบเถียงผมว่า ถ้าร่างกายแข็งแรงดี ไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วย คนในครอบครัวก็แข็งแรง ส่วนตัวก็เป็นคนไม่ชอบซื้อของอะไรมากมาย เท่าที่มีอยู่ก็พอแล้วไม่ยากได้ ไม่อยากมีไปมากกว่านี้ โอกาสการลงทุนดี ๆ ก็ไม่เคยมีเสียที แล้วเงินจะเอาไปทำอะไรดี ผมก็อยากบอกว่า “ก็เก็บไว้เป็นทุนรอนให้ลูกหลานสิครับ” เราไม่มีโอกาสที่ดี ไม่มีไอเดียในการลงทุน เมื่อลูกหลานเรามีจะได้ไม่ต้องเริ่มต้นจากศูนย์ครับ

